

Til stk. 2 og 3

Bestemmelserne viderefører de hidtidige regler på området for såvel AMU-centre som erhvervsskoler. Bestemmelserne skal ses som et supplement til undervisningsministerens adgang til at holde tilskud tilbage m.v. Ministeren kan, når en bestyrelse ikke efterkommer påbud fra ministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, beslutte at sætte institutionen under større eller mindre grad af administration og dermed fratage bestyrelsen dens opgaver eller dele heraf. Der henvises i øvrigt til forslaget § 29, stk. 2.

Ministeren kan også beslutte, at bestyrelsen skal træde tilbage og dermed pålægge de udpegede myndigheder og organisationer at udpege nye medlemmer.

I situationer, hvor institutionens økonomiske situation på grund af bestyrelsens handlinger eller undladelser har antaget en sådan karakter, at institutionen trues af lukning, vil ministeren uden varsel omgående kunne gribe ind og afsætte bestyrelsen. Ministeren vil herefter have mulighed for at sætte institutionen under direkte administration af ministeriet, jf. ovenfor, således at ministeriet påtager sig ansvaret for institutionens videreførelse, indtil en ny bestyrelse er nedsat. Udpegning af en ny bestyrelse skal ske, så snart det midlertidige styre har udført sin opgave. Ministeriet træffer beslutning herom.

Bestemmelserne i stk. 2 og 3 forventes kun brugt i meget sjældne tilfælde.

Til § 11

Til stk. 1

Bestemmelsen beskriver målsætningen for bestyrelsens økonomiske forvaltning og er en videreførelse af den hidtil gældende bestemmelse i erhvervsskoleloven. Den omfatter alle økonomiske dispositioner fra beskedne enkeltstående driftsdispositioner til omfattende, langsigtede kapitaldispositioner.

Der skal ved forvaltningen af institutionens midler tages langsigtede uddannelseshensyn og ikke blot hensyn til de aktuelle aftagere, deltagere i uddannelse og ansatte. Disse hensyn skal tillige varetages inden for rammerne af de vedtægter, der gælder for institutionerne.

Til stk. 2

Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om institutionernes byggevirksomhed. Der skabes herved mulighed for at fastsætte regler, der etablerer de nødvendige rammer for institutionernes selvstændige ansvar vedr. bygninger m.v., samtidig med at der fortsat sikres en betryggende offentlig indsigt

med institutionernes forvaltning af bygningerne. Bestemmelsen muliggør en tilpasning af den offentlige regulering af byggevirksomhed, jf. lov nr. 228 af 19. maj 1971 om Statens Byggevirksomhed, med de selvejende og decentraliseringsprincipper, der gælder for institutionerne.

Endvidere kan man tilpasse de cirkulærer og bekendtgørelser, der med hjemmel i ovennævnte lov regulerer den offentlige byggevirksomhed, til institutionernes forhold. Bestyrelsen forudsættes herved blandt andet at blive gjort ansvarlig for, at der udpeges en sagkyndig (tilsynsførende) til at forestå et årligt vedligeholdelsessyn og for, at der udarbejdes en flerårig vedligeholdelsesplan.

Ved bekendtgørelser med hjemmel i den foreslåede bestemmelse kan man f.eks. også kræve henlæggelse af midler i forbindelse med byggeri til en særlig fond efter principper, der svarer til Byggeskadefonden for det offentligt støttede boligbyggeri.

Til stk. 3 og 4

Bestemmelserne om institutionernes anbringelse af likvide midler svarer til de gældende regler for selvejende institutioner under Undervisningsministeriet, herunder for erhvervsskoler, dog med en sproglig præcisering. Bestemmelsen i stk. 4 blev indsat i blandt andet erhvervsskoleloven med lov nr. 246 af 6. april 2001 om ændring af forskellige love om selvejende uddannelsesinstitutioner m.v. (lovforslag nr. L 142 (Folketinget 2000-01)).

Til § 12

Bestemmelsen er en videreførelse fra erhvervsskoleloven og giver undervisningsministeren hjemmel til at anlægge søgsmål mod bestyrelsesmedlemmer m.fl. Hjemlen svarer til reglerne i lov om erhvervsdrivende fonde og lov om fonde og visse foreninger og vedrører som i fondslovene alene erstatningssøgsmål i anledning af skade, som er tilføjet institutionen.

Ministeren vurderer på baggrund af tabets størrelse og den udviste adfærd, om søgsmål skal anlægges i det enkelte tilfælde. Søgsmålsadgangen tænkes normalt kun anvendt i grovere tilfælde.

Bestemmelsen indebærer ikke en skærpelse af bestyrelsesmedlemmers ansvars- og hæftelsesforhold. Herom henvises til forslaget § 10, stk. 1.

Uden for bestemmelsen falder tilfælde, hvor udenforstående eller ansatte har lidt et tab på grund af udvist adfærd fra personer med tilknytning til institutionen. Disse personer vil som hidtil selv kunne rejse krav over for den eller de ansvarlige.